

Ела!

Охъ, не! нелюби толкова съдбата
да бъде зарадъ менъ жеситока, ела!
О, има щастие тукъ на земята,
О, има милостъ горъ въ небесата, —
Ела за щастие, ангелъ мой, ела!

Не всички дни ще бъдатъ ярки, черни;
О, има край на грозните тѣла!
Мѣжду душите поди, мизантропи
Богъ даде ангелски душици въ три, —
Ела, о, душо искрення, ела!

Не всички тѣ сърдца съ той ситудени,
Не всички съ маскирани чела!
О, тебъ себежъ даде украшение,
Зарадъ любовъ, за сладко утѣщение, —
Ела, о, утѣшителъ мой, ела!

Потисихъ се отъ сирани и злодѣи,
Потисихъ се отъ хорските дѣла.
О, кепорочно Божие създанье,
Дай Галамъ на душевните ми рани,
Ела, свѣти на моя пътъ, ела!...